

OPEN LETTER TO POPE FRANCIS AND PATRIARCH KIRILL



Institute of Open Religion welcomes joint declaration of Pope Francis and Patriarch Kirill, which demonstrated commitment to the unity of humanity, religious freedom, reconciliation of nations, solidarity with those who suffer, including because of hostility in Ukraine. We share these values and we will work to realize it.

At the same time we outraged because of hate speech of Pope Francis and Patriarch Kirill on human rights, recognized by civilized humanity, on achievements of medicine and the social consent that extends the space of human freedom.

It seems that Pope Francis and Patriarch Kirill drag humanity into the savage tribal system in which human have to obey the tyranny of the family and its leader instead of being a sovereign individual, a center of personal universe, responsible creator of personal humankind and owner of all organizations that belongs to human. Among them a family is organization for open living together and self-development of any number of humans, even one, of any age, any sex, and family should not have any privileges along with other organizations.

We are disappointed because Pope Francis and Patriarch Kirill expressed their compassion only for Christians and deprived of their compassion people of other faiths and non-believers, who also suffer from terrorism and was forcibly involved to the wars by nations.

Civilized nation can't, have no right to compel to military service against conscience such human who has no desire to be warrior and can't morally accept military profession, associated with the cult of violence, mindless obedience, impersonal sameness and arrogant dividing people into opposing groups of "us" and "them".

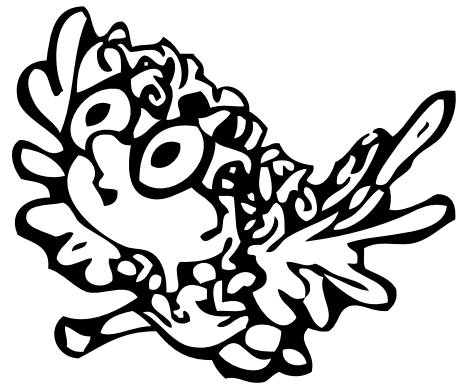
Wars must be the privilege of a narrow circle of professionals to protect peaceful humanity from corruption by evil of war and for maximal limitation of satanic military professionalism.

We call on Pope Francis and Patriarch Kirill to appeal to every nation that is still practiced barbaric conscription to realize the human right to conscientious objection opposing to any form of military service.

Sincerely, Head of the Institute of Open Religion Yuriy Sheliashenko.



УКРАЇНСЬКА
ДУШЕВНА
СПІЛЬНОТА



ІДЕАЛІСТ

**Релігійний бюлетень "Ідеаліст"
("Идеалист", "Idealist")**

№ 3 (89) 20 лютого 2016 Року Всесвіту

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
КВ № 19005-7795Р, видане Державною
реєстраційною службою України 05.06.2012 р.

Ціна 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Передплатний індекс 68183.

ISSN 2305-5510

Засновник, редактор, видавець:

Шеляженко Юрій Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адреса редакції, видавця, друкарні:

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82,

м. Київ, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

Тираж 200 прим.

Програмні цілі (основні принципи):

Утвердження індивідуальності та гласності;
пропаганда ідеологій креативного ідеалізму та
суверенітету особистості; відкрите вираження і
вільне поширення релігійних переконань
вірними громадянами віросповідання (релігії)
Віри в Найвищу Цінність Людини; проповідь
одкровення; реалізація прав на свободу слова,
світогляду і віросповідання, на інформацію;
критика і подолання дискримінації за ознакою
масовості (колективності) та інших видів
протиправної дискримінації; захист і розвиток
вільної душі, прав, свобод, інтересів людини і
громадянина, суспільного блага, соціальних
цінностей, істини, віри, добра, відповідальності
перед Богом, народом, власною совістю,
здорового глузду та верховенства права.

Почему Франциск и Кирилл не осудили призыв в армию?



Релігійний
бюлетень
№ 3 (89)
20.02.2016

Верующие в наивысшую ценность человека приветствуют совместную декларацию Папы Франциска и Патриарха Кирилла, в которой засвидетельствована приверженность к единству человечества, религиозной свободе, справедливости. Примирению наций. Солидарности с теми, кто страдает, в том числе от противостояния в Украине. Как честные и верующие люди, хоть и не христиане, мы разделяем такие ценности и будем реализовывать их в своей жизни.

В то же время не могут не вызывать возмущения враждебные высказывания Папы Франциска и Патриарха Кирилла о признанных цивилизованным человечеством правах человека, достижениях медицины и общественного договора, которые расширили пространство человеческих свобод.

Создается впечатление, что Папа Франциск и Патриарх Кирилл хотят вернуть нас к первобытному племенному строю, в котором человек придавлен тиранией семьи и ее вождя вместо того, чтобы быть суверенной личностью, центром собственной вселенной, ответственным творцом собственного человечества, владеть собой и всеми своими организациями. Среди которых семья является одной из организаций совместной открытой жизни и саморазвития любого количества людей, даже одного человека, любого возраста и любого пола, и не должна иметь никаких привилегий наряду с другими организациями.

Мы обеспокоены тем, что Папа и Патриарх высказали сочувствие только христианам и обделили своим сочувствием людей других вероисповеданий и неверующих, которые также страдают от терроризма и также втягиваются нациями в войну против их воли.

Проблема убийственного втягивания мирных людей в своекорыстную войну агрессивных элит особенно хорошо видна на примере Украины.

В 2001 и 2013 годах Комитет по правам человека ООН призвал правительство Украины расширить законные основания для отказа от военной службы и подчеркивал, что возможность прохождения альтернативной службы должна быть доступна всем лицам, которые отказываются от несения военной службы, без дискриминации по признаку характера убеждений (религиозных или нерелигиозных убеждений, основанных на соображениях совести), и не должна быть ни карательной, ни дискриминационной по характеру или по продолжительности по сравнению с военной службой.

В 2011 году Европейский Суд по правам человека изменил свою многолетнюю практику и в деле «Баятян против Армении» признал, что гарантии

свободы совести, предусмотренные статьей 9 Европейской Конвенции о защите прав человека и основных свобод, включают право каждого человека отказаться от военной службы по мотивам ее неприятия совестью.

Три года назад в VII периодическом докладе Украины о соблюдении Международного пакта о гражданских и политических правах заявлялось о полном переходе на контрактную армию с 2017 года.

Однако во вступительном слове на пресс-конференции 14 января 2016 года президент Порошенко заявил, что отмены призыва точно не будет. Мол, контрактная армия никогда не выиграет войну и к тому же она нам не по карману.

Оба аргумента не выдерживают критики.

Полностью профессиональная армия США выиграла десятки войн, в частности, в Гренаде и Панаме. Полностью профессиональная армия Великобритании дала отпор вторжению призывной армии Аргентины на Фолклендские острова, причем урок был усвоен: теперь в Аргентине контрактная армия, призыв отменен.

Аргумент «полностью контрактная армия нам не по карману» вообще повторяет жалкое нытье разложившегося генералитета правовых нигилистов, который знает, что в настоящей армии платить будут за профессионализм, а не за кастовость и круговую поруку, боится потерять рабов-призывников и быть оттертым от державной кормушки. Если бы не это, давно бы навалились на власть и заставили сделать армию профессиональной, благо, авторитет военных велик и цена вопроса на самом деле не так уж высока, о чем свидетельствует исторический опыт.

В давние времена князья были далеко не так богаты, как нынешние олигархи и серые кардиналы коррумпированной бюрократии, и все равно при необходимости они могли себе позволить чеканить звонкую монету и достойно платить за службу профессиональным воинам-дружинникам. А всенародного ополчения как постоянного института и общеобязательной повинности на Руси не было, ополчение собиралось очень редко при большой беде, и в него всегда шли добровольцы.

По данным судебной статистики, только в первом полугодии 2015 года за уклонение от военной службы в Украине осудили 58 человек – это сумма осужденных по той же статье за прошлые 5 лет. Одним из первых загремел в тюрьму сельский житель, который уклонялся от армии, потому что хотел ухаживать за больной матерью. Кстати, за побег из воинской части осужденных в 10 раз больше.

То, что журналист Руслан Коцаба за критику мобилизации был репрессирован и уже год как терпит издевательства на смехотворном политическом процессе в Ивано-Франковске – позор на весь мир для Украины.

Если Папа Франциск и Патриарх Кирилл такие

большие дипломаты и миротворцы, почему они до сих пор не осудили призыв в армию?

Считаем, что ни одна цивилизованная нация не может, не имеет права принуждать к несению военной службы вопреки их совести людей, не желающих воевать и считающих морально неприемлемой для себя военную профессию, связанную с культом насилия, бездумной покорности, безличного единообразия и полным гордыни делением людей на «своих» и «чужих».

Ведение войн должно стать привилегией узкого круга профессионалов, чтобы зло войны не коррумповало мирное человечество и не выходило за пределы сатанинского профессионализма военных.

Мы отправили письмо Папе Франциску и Патриарху Кириллу с просьбой призвать каждую нацию, которая еще практикует варварство призыва, реализовать право каждого человека на добросовестный отказ (conscientious objection) от воинской повинности.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ ПАПИ ФРАНЦИСКУ І ПАТРІАРХУ КИРИЛУ

Інститут душевної релігії вітає спільну декларацію Папи Франциска і Патріарха Кирила, в якій засвідчено прихильність до єдності людства, релігійної свободи, справедливості, примирення націй, солідарності з тими, хто страждає, в тому числі від протистояння в Україні. Ми поділяємо такі цінності й працюватимемо з метою їх реалізації у дійсності.

Водночас висловлюємо обурення мовою ворожнечі Папи Франциска і Патріарха Кирила щодо визнаних цивілізованим людством прав людини, досягнень медицини та суспільного договору, що розширили простір людських свобод.

Складається враження, що Папа Франциск і Патріарх Кирил тягнуть людство до первісного племінного устрою, в якому людина змушена коритися тиранії сім'ї та її вождя замість того, щоб бути суверенною особистістю, центром власного всесвіту, відповідальним творцем власного людства, володіти собою і всіма своїми організаціями. Серед яких сім'я є однією з організацій відкритого спільного життя та саморозвитку будь-якої кількості людей, навіть однієї людини, будь-якого віку і будь-якої статі, та не повинна мати жодних привілеїв поряд з іншими організаціями.

Занепокоєні тим, що Папа і Патріарх засвідчили співчуття тільки християнам і обділили своїм співчуттям людей інших віросповідань та невіруючих, які так само страждають від тероризму і так само втягуються націями у війну проти їх волі.

Цивілізована нація не може, не має права примушувати до несення військової служби всупереч їх совісті людей, не бажаючих воювати та вважаючих морально неприйнятною для себе військову професію, пов'язану з культом насильства, бездумної



Релігійний
бюлетень
№ 3 (89)
20.02.2016

покори, безособової однаковості та сповненим гордині поділом людей на «своїх» і «чужих». Ведення воєн між собою має стати привілеєм вузького кола професіоналів, щоб зло війни не корумпувало мирне людство і не виходило за межі сатанинського професіоналізму військових.

Закликаємо Папу Франциска і Патріарха Кирила звернутися до кожної нації, яка ще практикує варварство призову, з проханням реалізувати право кожної людини на сумлінну відмову від військової повинності.

***З повагою, голова Громадської організації
“Інститут душевної релігії” Юрій Шеляженко.***

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

Президенту України П. О. Порошенку, лідерам депутатських фракцій та груп у Верховній Раді України, суддям Конституційного Суду України, Національній асоціації адвокатів України, міждержавним організаціям, міжнародним та українським правозахисним організаціям

22 січня 2016 року Конституційний Суд України визнав таким, що відповідає вимогам статей 157 і 158 Конституції України, законопроект про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя) (реєстр. № 3524), яким, зокрема, пропонується встановити, що для надання професійної правничої допомоги в Україні діє адвокатура і виключно адвокат здійснює представництво іншої особи в суді, а також захист від кримінального обвинувачення. Монополія адвокатури, схвалена зазначеним висновком суду, несправедливо і нетерпимо обмежує право людини на свободу об'єднань (асоціацій) з будь-якими своїми представниками та право на свободу професійних асоціацій юристів, передбачене Конституцією України та міжнародними договорами України.

Вважаємо цей законопроект ганьбою для України, а зазначений висновок Конституційного Суду України – ганьбою для українського судочинства. Адже схвалений судом законопроект не відповідає частині першій статті 157 Конституції України, відповідно до якої, Конституція України не може бути змінена, якщо зміни передбачають скасування чи обмеження прав і свобод людини і громадянина.

Право кожної людини на свободу об'єднань (асоціацій), в тому числі зі своїми представниками в суді, в тому числі право юристів на свободу професійних об'єднань (асоціацій), з яким несумісне примусове створення Українською державою псевдо-«незалежної» адвокатської монополії, гарантоване статтею 36 Конституції України, статтею 20 Загальної декларації прав людини, статтею 22 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, статтею 11 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

Як вже заявляв Інститут душевної релігії у відкритому листі від 21.11.2015 р., віруючі в найвищу

цінність людини переконані, що кожна людина має природне право без спеціальних дозволів з боку держави, корпорацій, інших професійних, освітніх чи моральних авторитетів прийти як повноцінний учасник у кожному сфері суспільного життя, в тому числі, у кожному професію, кожен вид громадської та релігійної діяльності, займатися в цій сфері спочатку простою загальнодоступною діяльністю, а з часом, набираючись знань та досвіду, брати на себе відповідальність за виконання все складніших завдань, що потребують високої майстерності та попередньої історії успіхів. Політика монополізації професій та сфер діяльності, ідеологічного, нормативно-правового, організаційного і фінансового закріплення та подальшого насадження соціальної нерівності в усіх сферах життя українського суспільства суперечить і соціальній доктрині душевної релігії, яка стверджує найвищу та нескінченно рівну цінність кожної людської душі, і природним правам людини, порушуючи принцип верховенства права на користь верховенства законодавства, що суперечить природним правам людини та примусово нав'язує суспільству обов'язки прислужувати авторитету корумпованих еліт, жертвовно обслуговувати їхні привілеї та примхи. Ми попереджали і продовжуємо попереджати, що така політика веде до втрати легітимності Української держави.

Ми висловлюємо обурення участю органів державної влади та їх представників, а також окремих інституцій громадянського суспільства та їх лідерів у створенні професійних, громадських та релігійних монополій, зокрема монополії адвокатури, дикістю існуючих законодавчих норм, що закріплюють кастовість та ізоляціонізм, кричущу соціальну нерівність, зокрема нерівність людей перед судом, утвердження несправедливих привілеїв та придушення базових прав людини у критично важливих сферах суспільного життя.

Ми вважаємо, що кожна людина, яка має совість, має чесно визнати, що в Україні існує найжорсткіша нерівність осіб перед судами, обумовлена довірительними відносинами суддів з представниками органів державної влади, непосильно завищеними ставками судового збору та надмірно високою вартістю правової допомоги, що не компенсується вибірковою безкоштовною допомогою.

Адвокатська монополія, закріплена в існуючих правилах кримінального процесу, порушує право людини на асоціацію з будь-якими своїми представниками і встановлює додатковий бар'єр у доступі до правосуддя у вигляді надмірно високої вартості послуг адвокатів.

У свою чергу, надмірно висока вартість послуг адвокатів обумовлена встановленими законом невмотивованими кваліфікаційними умовами будь-якої адвокатської діяльності (спеціальна освіта, 2-х річний стаж роботи у сфері права, кваліфікаційний іспит, платне стажування і безперервне проходження платних курсів

підвищення кваліфікації, тощо). Крім того, законодавством обмежується право на свободу професійних асоціацій юристів, оскільки від всіх юристів для здійснення правозахисної діяльності вимагається бути членами однієї конкретної громадської організації з жорсткими дисциплінарними правилами, що допускають довільне трактування і здриництво лідерами адвокатської монополії "добровільних" платежів різного характеру на користь своїх тіньових схем збагачення.

При цьому всі юридичні особи, не виключаючи громадські організації, дискриміновані в доступі до правосуддя втричі завищеною ставкою судового збору, а також у праві оскаржити неправосудну поведінку судді (скарги до кваліфікомісії подаються тільки через адвоката, який може бути притягнутий до відповідальності за "необґрунтованість" скарги).

Кричущим беззаконням є те, що громадські організації не можуть самостійно здійснювати адвокацію своїх учасників і змушені вдаватися до дорогих послуг адвокатської монополії, що також ускладнює доступ до правосуддя.

Так званою конституційною реформою правосуддя передбачено посилення адвокатської монополії, її поширення практично на всі види судових процесів, що ще більше обмежить свободу асоціацій всіх людей зі своїми представниками і доступ до правосуддя, посилить прірву нерівності людей перед судом в Україні.

Враховуючи викладене, наполегливо закликаємо:

1) Президента України – відкликати протиправний законопроект № 3524, а лідерів депутатських фракцій, груп у Верховній Раді України не підтримувати його;

2) Суддів Конституційного Суду України – в своїх окремих думках висловити незгоду із висновком суду щодо цього законопроекту;

3) Національну асоціацію адвокатів України – не претендувати на монополію;

4) Міждержавні організації, міжнародні та українські правозахисні організації – закликати українську владу до відмови від адвокатської монополії та демократизації правосуддя, відновлення рівності осіб перед судом в Україні.

**Голова Інституту душевної релігії
Ю. В. Шеляженко.**

МІНКУЛЬТ ЗНОВУ ПРОГРАВ ВІРУЮЧИМ В СУДІ

9 лютого 2016 року Київський апеляційний адміністративний суд залишив без задоволення апеляційну скаргу Міністерства культури України на постанову Окружного адміністративного суду міста Києва від 23.12.2015 р., якою задоволено позов Громадської організації "Інститут душевної релігії" до міністерства. Тепер Мінкульт зобов'язаний відповісти на інформаційний запит та повернути громадській організації сплачений нею судовий збір в сумі 487 грн 20 коп